Instytut Elektroniki PŁ utworzono w 1973 roku. Pierwsze prace naukowe Instytutu koncentrowały się na badaniach właściwości przyrządów półprzewodnikowych oraz metodach analizy i projektowania elektronicznych układów analogowych i cyfrowych. Szczególnie znaczące wyniki osiągnięto w zakresie modelowania przyrządów półprzewodnikowych dużej mocy i tranzystorów mikrofalowych oraz badania zjawisk cieplnych w układach elektronicznych. Współcześnie rozwijane kierunki badań naukowych obejmują cyfrowe przetwarzanie sygnałów i analizę obrazów, termografię komputerową, teleinformatykę, systemy IoT, tekstronikę, systemy interakcji człowiek-komputer oraz systemy wspomagania osób z niepełnosprawnościami.

Obecnie Instytut zatrudnia 43 pracowników, w tym 3 profesorów z tytułem i 4 doktorów habilitowanych, którzy sprawują opiekę nad 25 doktorantami i jest wiodącą jednostką Wydziału Elektrotechniki, Elektroniki, Informatyki i Automatyki w zakresie kształcenia na kierunku Elektronika i Telekomunikacja oraz Inżynieria Biomedyczna zarówno w języku polskim jak i angielskim. Pracownicy, doktoranci i studenci Instytutu uczestniczą w programach współpracy międzynarodowej (COST, Polonium, Horyzont 2020 i Erasmus), regularnie organizują konferencje naukowe krajowe i międzynarodowe.



Od 2003 roku siedzibą Instytutu jest odrestaurowany budynek byłej fabryki F. W. Schweikerta , z końca XIX wieku.

Filmy z adaptacji budynku fabryki Lodex:

- mpg
- mp4

Sylwetki dyrektorów Instytutu

Prof. dr hab. Paweł Strumiłło



Obecny dyrektor Instytutu Elektroniki.
Urodził się w 1959 r. w Łodzi. Studia na Wydziale Elektrycznym Politechniki Łódzkiej (PŁ) ukończył w roku 1983 i został zatrudniony w Instytucie Elektroniki PŁ na stanowisku asystenta. Jego specjalnością naukową jest elektronika medyczna. Dziedzinie tej poświęcił prace doktorską obronioną w 1993 roku w Uniwersytecie Strathclyde w Szkocji oraz rozprawę habilitacyjną, którą obronił w Politechnice Łódzkiej w roku 2002. Od 2005 roku jest zatrudniony na stanowisku profesora PŁ. W 2013 roku otrzymał tytuł profesora nauk technicznych. W latach 1998–2005 pełnił funkcję zastępcy dyrektora Instytutu ds. nauki a w latach 2005–2015 kierował Zakładem Elektroniki Medycznej. Opublikował ponad 200 prac naukowych obejmujących tematykę przetwarzania sygnałów biomedycznych, analizy obrazów, inteligencji obliczeniowej oraz systemów komunikacji człowiek–komputer. W kilku ostatnich latach Jego badania koncentrują się na opracowaniach elektronicznych systemów wspomagania niewidomych. Jest autorem i współautorem trzech książek, wypromował 7 doktorów nauk technicznych. Jest członkiem Komitetu Biocybernetyki i Inżynierii Biomedycznej PAN , Institute of Electrical and Electronics Engineers (IEEE) w stopniu Senior Member oraz cz
łonkiem

Łódzkiego Towarzystwa Naukowego

.

Prof. dr hab. Andrzej Materka



Dyrektor Instytutu Elektroniki w latach 1995 - 2015.
Jego biografia jest dostępna pod adresem www.materka.p.lodz.pl/ .

Prof. dr inż. Jerzy Luciński



Dyrektor Instytutu Elektroniki w latach 1986 - 1995.
Urodził się w Łodzi w roku 1930, gdzie w roku 1954 ukończył studia wyższe na Wydziale Elektrycznym PŁ. Od 1952 roku do chwili obecnej pracuje w Politechnice Łódzkiej. Był współorganizatorem Katedry Elektroniki Przemysłowej utworzonej w 1957 r. W 1964 roku uzyskał stopień naukowy doktora nauk technicznych, a w 1986 tytuł profesora nadzwyczajnego. Prof. Luciński jest specjalistą w zakresie elektroniki i półprzewodnikowych przyrządów mocy, jest autorem znanych, wielokrotnie wznawianych przez WNT, monografii naukowych z dziedziny układów tyrystorowych.

Prof. dr hab. Zdzisław Korzec



Założyciel i pierwszy dyrektor Instytutu Elektroniki w latach 1973-1986.
Urodził się w Łodzi w roku 1929, gdzie ukończył szkołę średnią i liceum ogólnokształcące. W roku 1950 rozpoczął studia na Wydziale Elektrycznym PŁ, gdzie w roku 1956 uzyskał tytuł magistra inżyniera. W 1955 roku rozpoczął prace zawodową w Instytucie Techniki Cieplnej w Łodzi, a od 1956 roku do chwili obecnej pracuje w Politechnice Łódzkiej. Stopień naukowy doktora nauk technicznych uzyskał w 1964 r., a w roku 1970 uzyskał stopień naukowy doktora habilitowanego - obie prace dotyczyły elektroniki półprzewodnikowej. W jego bogatym dorobku naukowym dotyczącym przyrządów półprzewodnikowych i projektowania układów elektronicznych znajduje się m.in. 5 monografii wydanych przez WNT Warszawa. Prof. Korzec jest aktywnie działającym członkiem stowarzyszeń naukowych SEP, PTETiS i IEEE.